

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnštvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 5.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. januarija 1894.

Letnik XXII.

Opomin županom zaradi živinske soli.

Kakor smo že poročali, začela se bo razdeljevati živinska sol že pričetkom prihodnjega meseca. ne dá se tajiti, da je vladna naredba, za katero se je državni zbor toliko let potegoval, velike važnosti za našo živinorejo; pa prikrivati tudi ne moremo, da je način, po katerem se bo ta sol občinam, oziroma od teh živinorejcem razdeljevala, deloma strog, deloma okorn, zato težavno izvršljiv. Po naredbi finančnega ministerstva pripada županu naloga, da vsako leto pozveduje, koliko ima njegova občina, oziroma v njej prebivajoči živinorejci živine in sicer bodo morala županstva take vsakoletne poizvedbe po § 3. te naredbe vršiti meseca novembra vsakega leta. Kjer niso preobširne občine, pa v njej vsaj nekaj bolj zvedenih mož, ki sedé v občinskem starašinstvu, bo tako poizvedovanje se še najbolje vršiti moglo.

Ne usojamo se tu nasvetovati, kako naj se tako poizvedovanje ali številjenje živine vrši, ker odnosi, razmere v občini morajo pokazati, po kateri poti se bo to vsekako trudapolno delo vršiti moglo. Znano je, da se slehernih 10 let vrši splošno številjenje ali popisovanje ljudij in tudi živine. Toda celo pri takem uradnem številjenju živine se ne redkokrat čudni nezanesljivi rezultati številjenja zasledijo. Ne dá se torej ugovarjati, da ne bi imeli prav vsi oni, ki gojé bojazen, da se je s to naredbo naložilo županstvom dokaj težavno delo, kakeršnega marsikatera občina skoro ne bo kos zmagati. Z najmanjšimi stroški in teh imajo občine že grozno veliko, bo se to dalo doseči s tem, da si razdelé ob-

činski odborniki delo, ter vsak prevzame eno vas, osobito ono, v kateri prebiva ter da napravi zapisek, v katerega vpiše, koliko živine ima vsakateri sosed v vasi. Potem izroči ta seznamek županstvu, katero sestavi potem od vlade zahtevani izkaz za celo občino.

Županstva bodo morala vse posestnike, ki redé v občini živino, zapisati v dotični izkaz in sicer po njih imenu, značaju in bivališču ter pri vsakaterem navesti, koliko redi živine vsacega plemena. V poduk naj služi, da se po določbah omenjene vladne naredbe delé živalske vrste v tri skupine in sicer:

I. skupina: Velika živina, to so vsi nad eno leto stari konji in goveda.

II. skupina: mlada živina, to so vsi ne več sesajoči konji in goveda do starosti jednega leta; dalje osli in mezgi ne gledé na njihovo starost.

III. skupina: to so kozé, ovce in prašiči.

Sešteti se bo morala tedaj vsa velika živina posameznega gospodarja in vpisati svoto tega gospodarja v določeni razpredelek, in ta svota se množi s številko 4, ker za slehernno veliko živino odmerjene so 4 enote soli in pomnožek vpiše v določeni razpredelek.

Dalje se sešteje število mlade živine in pomnoži z 2, ker za to vrsto živine veljajo 2 enoti soli. Svota drobnice (III. skupine) se uvrsti v nadaljni razpredelek, ker za to skupino živali spada le 1 enota soli.

Potem se seštejejo jednote in svota vseh jednot se vpiše v konečni razpredelek.

Ko so se ti računi dogotovili gledé vseh v občini bivajočih živinorejcev, seštejejo se vse jednote

vseh gospodarjev. Svota tako dobljena kaže število jednot vse živine dotične občine. Sedaj se presoditi more, ali je občini toliko soli sploh odmerjene ali namenjene. Povedati treba, da za sedaj se je vlada odločila le za letnih 500.000 kvintalov soli, katero hoče na leto po znižani ceni 5 gld. razdeliti med živinorejce. Ta množina pa se ima razdeliti na posamezne dežele, okraje, oziroma občine na podlagi številjenja ali štetve živine iz leta 1890. In tako je že odločeno, koliko soli more dobiti sleherna občina.

To se je moralo zgoditi, ker sicer bi se ne dalo dobro in pravično razdeliti teh 500.000 kvintalov na posamezne dežele in občine. Res je, da bodo tiste občine, v katerih se sedaj več živine redi, kakor leta 1890, morale manjše enote dobiti; vendar pa se množina zelo ne menjava. kakor nam številjenje iz leta 1890, primerjeno z onim v letu 1880 kaže, da se v 10 letih naša živina ni še za celi odstotek premenila. V posameznih okrajih je pač sprememba velika — tako žalibog na Gorenjskem — kjer se je goveda za več odstotkov znižala, vendar pa bo to ostalo drugim okrajem v deželi v prid, ker za njo je na podlagi štetja iz leta 1890 odmerjenih 13.000 kvintalov živinske soli.

Za vzgled hočemo podati sledeči račun: Občina N. ima odmerjenih n. pr. 2000 kg. soli. Županstvo popisuje, oziroma sešteva živino slehernega gospodarja v občini in vzemimo v vzgled, kako se z enim gospodarjem postopa, ki ima n. pr. 2 velika konja, 6 volov, 7 krav, 3 telice pod letom starosti, 1 osla, 2 kozi, 24 ovac, 6 prašičev.

V razpredelek za vpis velike živine zapiše se 15, ker ima 2 konja + 6 volov + 7 krav.

LISTEK

Kako se človek na potu uči.

Comme on s'instruit en voyageant. — Napisal J. Mery. (Konec.)

„O, da; neapoljske cerkve niso lepe, izvzemši one, posvečene onemu čudodelniku, saj veste?“

„Svetemu Februariju.“

„Da, ali ste slišali povest o onem francoskem generalu, ki je šel notri in dejal...“

„Da, da!... A tako!... O čem sem že pripovedoval preje?“

„O krvi svetnikov...“

„Ne, ne... da, šel sem k korespondentu. Čakajte, povedal Vam bom tudi njegovo ime. Iz Livorna je... Micali, Micali; lepo ženo ima, ta nepridiprav, bruneto z velikimi očmi...“

„In Vi? — Eh?“

„O ne, ne!... Bila je vsakokrat prijazna z menoj, kedar sem prišel tje kaj: „Non, c'è Micali, non, c'è Micali“ Vi razumete?“

„Popolnoma. — Dve leti imel sem v Parizu učitelja italijanščine. Tri franke na uro.“

„Jaz pa se italijanskega jezika nisem nikdar učil in govorim ga še sedaj ne; vsaj tako ne, kot francoščino. No, izrazim se za silo že toliko, da me razumejo.“

„Italijanščina je sila lahka.“

„Tega bi jaz ne hotel ravno reči; lahka, če človek zna španjščino.“

„Španjščina in italijanščina je skoro jedno in isto; španjski ‚senor‘, italijanski pa ‚signor‘.“

„Jaz poznam španjščino že iz-za mladih let. Moja mati je bila iz Bayonne, oče pa iz Perpignan-a... Gospod Micali mi je dejal: ‚Dobro, če smo napravili napako, jo bomo popravili.‘ Poštena duša skozi in skozi... Vzela sva pero in računala... Pomislite, gospod, račun treh let!“

„To ni dobro, pustiti račun zastarati!“

„Vem dobro; toda kaj hočete! Ob kratkem, pogodila sva se za dvaintrideset škudev... Jaz sem izgubil šestnajst ali sedemnajst frankov. A, spominjam se, da smo šli isti dan gledat tudi glasovito pasjo jamo; jaz sem plačal izvoščeka.“

„Kaj? Vi ste videli pasjo jamo?“

„Parbteu! Da. Moj princip na potovanju je, videti vse, kar je količkaj znamenito... Ah, ta jama!“

„Ste-li imeli kacega psa?“

„Da, psa iz hotela; lepo psico — Flora jej je bilo ime. Malo je manjkalo, da ni poginila.“

„In ni poginila?“

„Ne, ali trpela je mnogo, uboga žival.“

„Naš pes je poginil na mestu. Pluto mu je bilo ime: v resnici prav lep pes... Toda se-li vé, zakaj v tej jami vsak pes pogine?“

„Da, stvar je jako jednostavna. Vidite, v jami je... Neki zdravnik mi je to razložil, g. Vascagli, mlad človek, ki dobro vspeva v Neapolju. Dvanajst do petnajst tisoč frankov na leto. Ali v Neapolju je to vsaj toliko, kot če bi v Parizu zaslužil štiriin-

dvajset do trideset tisoč. V jami je vulkanski plin, ki celó človeka omami. In ako približate psa... Dejal nam je to gospod Vascagli... On Vam govori francoski kakor Vi ali jaz. Oče njegov je bil v francoski službi za kraljevanja Muratovega. Dejal nam je tedaj, sin...“

„Ah, glejte carinsko osobje... prišlo je že na krov. Slišim že glas kapitanov; treba, da se izkrcamo... Požuriti se moramo, kajti skoro nas pokličejo... Povejte mi še, kje bode v Livornu obedovali?“

„Al Giardinetto.“

„Vem, kje je to... Na veliki cesti... poleg je vrt, čegar ograja je poraščena z vinsko trto... Prav dobra gostilna. — In v katero kavarno zahajate navadno?“

„V americko kavarno... prva cesta na desno, saj znate. Dva novčiča skodeljica!... Toda pojdemo na krov; slišim kapitana pogovarjati se z zdravstveno komisijo.“

„Le-ta zdravstvena komisija preganja in muči nas zadnji čas grozno po Italiji.“

„Da, da! Mon Dieu! Človek mora biti uprav prismojen, da potuje...“

„Ali pa ga morajo opravki siliti, kakor naju.“

„Da, da, kupčija nad vse. Jaz, jaz bom potoval še dve, ne, še tri leta, potem pa se stalno naselim v Puy-de-Dôme ter se posvetim vzgoji svojih otrok.“

„Idimo gori na krov! Garçon poklical je najini številki.“

Josip Jaklič.

2/4 6 m. m. a,

V drugi razporedki zapiše se jednota velike živine, katera znaša 60, ker za 15 glav velike živine gre po 4 enote soli.

V nadaljni razporedki vpiše še mlada živina, katera znaša 4, ker ima 3 telice, 1 osla, in v bližnji razporedki zapiše se jednota mlade živine, ki znaša 8, ker za mlado žival pripadajo 2 enoti soli.

Zopet v določeni razporedki zapiše se drobnica, torej 32, ker ima 2 kozi + 24 ovac + 6 prašičev. Pri teh spada le ena enota, torej ni pomnožitve. Številke 60 + 8 + 32 dajo 100 jednot za tega gospodarja.

Tako se izračunajo jednote za vse gospodarje živinorejce v občini in seštejejo se vse jednote vseh živinorejcev. Če znaša svota teh jednot recimo 1500, ne bo mogoče za sleherno enoto vračunati po 2 kg. soli, ampak manj in sicer $2000 : 1500 = 1.33$ kg. Ker ima omenjene za naš računski vzgled vzeti gospodar 100 enot, opravičen je dobiti 100krat po 1.33 kg., kar znaša 133 kg. soli.

Kakor se iz tega vzgleda presoditi more, bodo imela županstva precej težavnega dela. Toda z ozirom na korist naj skrbno izvršujejo to nalogo. Osebito pa naj bodo županstva posebno na to opozorjena, da se letos morajo do konca tega meseca že izročiti naročila. Ako županstvo zamudi obrok, zapade pravico za letos do dobave soli za živinorejce svoje občine. Zato je želeli, da županstva ne zamude obroka, ter naj se zaukazi finančnega ravnateljstva nemudoma izvrše, živino v občini prešteje in gospodarji pozivljejo, ali hočejo sol ali ne. Do posameznih živinorejcev pa še ena beseda: Nihče ni primoran vzeti soli, toda upati je, da se nihče ne bo odtegnil in branil te dobrote, to pa toliko bolj, ker bi sicer vlada potem lahko ugovarjala poslancem, kakor tudi kmetijski družbi, ki je prosila v imenu živinorejcev kranjskih za to sol, da ljudstvo ne mora te dobrote! Vsakateri naj torej njemu pripadajoči delež soli zahteva, vzame in županstvu dotični znesek odrajta, ker županstvo mora vso svoto že priložiti, ko odpošlje naročilo za sol.

Za slučaj pa, da bi se nahajali v občini toliko maloskrbni gospodarji, ki bi odklanjali to korist, naj županstva skušajo s poukom vplivati na boljše in razumniše gospodarje, da se oglase za sol, ker, če se odkaže množina soli občini, ter iz računa enot ne sledi, da odpade na sleherno enoto nad 2 kg. soli, more pa tako izporabiti se večja množina. Stroškov bo res nekaj, toda nedosegljivi niso, ker za vzgledni naš račun vzeti gospodar, ki ima dobiti 1.33 kg. soli, imel bo plačati 6 gld. 65 kr. in gospodar, ki redi toliko živine (2 konja, 6 volov, 7 krav, 3 telice, 24 ovac in 6 prašičev), bo tak koristen izdatek že zmogel, katerega mu bo pa uspešniša njegova živinoreja bogato povrnila, ker živini osebito v zimskem času, ko se krmi suha klaja, pogostoma slama, slabo seno itd., pokladana sol bo pospešila prebavanje, s tem pa boljše rejo in od te pa je odvisen vspeh živinoreje sploh.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. januarija.

Lov v dolnje-avstrijskem deželnem zboru. Dne 3. t. m. je bil v dolnje-avstrijskem deželnem zboru govor o lovu. Razgovarjali so se o tem, da se več peticij za premenjenje lovskega zakona odstopi deželni vladi, da se bode nánje ozirala, ko bode sestavljala predlogo novega lovskega zakona. Poslanec Maier je zahteval, da se polja in travniki, posebno pa vinogradi, bolje varujejo pred divjačino. Odškodnina, ki se sedaj plačuje za lovske škode, je veliko premajhna. Kmetu se pa še očita, da se rad pravda, ako zahteva odškodnino za narejeno škodo. Naredi naj se zakon, da bode vsakdo smel loviti na svojem posestvu, kakor je to v Franciji. Vsaj mali posestniki bi morali imeti pravico, da sami sestavijo odbor, ki bi določil, kako naj se oddaje lov v najem. Veleposestniki naj se postavijo na glavo, če hočejo, kmetje niso za to, da bi zanje redili divjačino. Kar kmetu pusté zajci, mu pa pojedó fazani. Lani se je v Avstriji divjačine pobilo za 3 mil. gld.; škode, ki jo je napravila divjačina, so pa plačali 71.000 gld. To je jedva petdeseti del resnične škode. Dr. Scheicher pravi, da že vlada več let dela nov lovski zakon, ali v tem bode pa poginilo kmetijstvo: posebno bi se moralo gledati, da novih vinogradov, zasajenih z ameriškimi trtami,

nakrat ne ugonobi divjačina. Mnogi veleposestniki imajo toliko zajcev, da jih lové v mreže in prese-ljujejo v druge love. Nezgode vsled divjačine se morejo le odstraniti, ako se vsakemu dovoli, svobodno divjačino pobijati, kakor je to v Dalmaciji. Graha in grašice na nekaterih krajih še sejati ne moreš, ker vse požré divjačina. Lov je ostanek iz roparskih viteških časov. On zatorej predlaga, da se vlada pozove, da kakor hitro je mogoče, predloži nov lovski zakon. Poslanec Oberndorfer je tudi naglašal, da se kmetu mora kako pomagati, ali žal, da je več ljudi, katerim je divjačina ljubša, nego kmet. Poročevalec je pa tolažil kmetске poslance, da vlada kmalu predloži nov lovski zakon, da je Scheicherjev predlog odveč, da bi se vlada še posebej pozivljala, naj hiti s predlogo novega lovskega zakona. Scheicherjev predlog se je potem odklonil, ker so proti njemu glasovali vsi liberalci in veleposestniki in tako pokazali, kaki prijatelji kmetov da so.

More-li biti državni uradnik deželni odbornik? Bukovinski deželni zbor je bil izvolil deželnega poslanca finančnega nadkomisarja Tyminskega v deželni odbor. Finančno ravnateljstvo pa ni dovolilo, da bi Tyminski prevzel ta posel. Dalo mu je na izber, da naj pusti državno službo, ali pa deželno odborništvo. Finančno ravnateljstvo misli, da ne gre, da bi kak plačan državni uradnik izvrševal še drugo plačano službo, kakoršno je deželno odborništvo. Teh dveh služeb je tem manj mogoče opravljati, ker so v obeh nekatere uradne ure ob istem času. Finančno ministerstvo je potrdilo odločbo finančnega ravnateljstva, ko se je Tyminski bil pritožil. Pri tem je omeniti, da ima le državno-zborski red določbo, da javnim uradnikom, če so poslanci, ni treba prositi odpusta. Deželni redi te določbe nimajo in se lahko tudi deželnemu poslancu, oziroma odborniku, odpust odbije, če je državni uradnik. Samo dosedaj v teku 33 let se niso delale nobene ovire državnim uradnikom v tem oziru. Na Kranjskem je bil celó več let državni uradnik deželni glavar, dasitudi je deželno glavarstvo ravno tako plačano, kakor deželno odborništvo. V deželnem zboru bode gotovo razgovor o tej stvari, in radovedni smo, kako bode vlada odgovarjala z ozirom na prejšnje podobne slučaje.

Praški mestni zbor. V praškem mestnem zboru predlagal je Mladočeh Podlipny, da naj mestni zbor vse stori, s čimer je mogoče, pospeševati predlog za odpravo izjemnega stanja, katerega so stavili Mladočehi v deželnem zboru. Mestni odbornik Skarda je predlagal, da se opusti pouk nemščine na čeških mestnih šolah v Pragi in zato proračunjeni znesek dovoli učiteljem kot stanovanjsko priklado. Oba predloga sta se izročila mestnemu svetu. Březnovsky je predlagal, da se učiteljem na nemških šolah v Pragi odtegnejo izredne priklade za tako dolgo, da jih dovoli mesto Liberce učiteljem na tamošnji češki šoli. Ko je župan sam se izrekel proti temu predlogu, se je odklonil. Pri proračunski debati je Črnhorsky imel političen govor, v katerem je naglašal, da njegovi somišljeniki ne bodo nehali kritikovati postopanja večine, če tudi so bili pri volitvi župana se sporazumeli s Čehi. Potem je govornik zahteval od župana, da ne bi hodil na pojedine k namestniku, največjemu nasprotniku naroda češkega.

Ulični napisi. V Plznu se tudi v kratkem odpravijo dvojezčni napisi. Čehi mislijo v kratkem predlagati napravo samo čeških napisov, in ta predlog se bode gotovo vsprejel.

Starorusini nenavadno marljivo sklicujejo shode. Na teh shodih se sklepajo resolucije, da naj se rusinski poslanci pridružijo slovanski koaliciji. Namen tem shodom je očividni. Rusinske poslance bi radi spravili v mladočeški tabor. V opoziciji bi ničesa ne dosegli, potem bi pa začeli domá agitacijo proti njim. Na ta način bi se jim morda pri novih volitvah le posrečilo, da bi spravili kakega svojca v državni zbor. Starorusinska stranka se nada, da na ta način pride do večje veljave. Najbrž pa mladorusinski poslanci za časa spoznajo njih zvižaje in se jim ne usedejo na limanice.

Civilni zakon na Ogerskem. Da so se jeli gibati ogerski katoliki, to ni ostalo brez vseh posledic. V narodni stranki so se posebno jeli pomišljati, bi li glasovali za civilni zakon. Grof Apponyi se še dosedaj ni odločno izjavil, ali vendar se kaže, da on naposled nikakor za civilni zakon ne bode glasoval. Pri tem ga seveda ne vodi katoliško prepričanje, temveč vsi drugi politični oziri. Če civilni zakon propade, dobi vladna stranka hud uda-

rec in se bode težko obdržala. Potem pa ima Apponyi nekoliko upanja, da pride na krmilo. Grof Apponyi sam in še več drugih članov njegove stranke je voljenih s podporo duhovščine, in ti se že iz strahu za svoje mandate ne bodo upali glasovati za vladne proticerkvene predloge. Zaradi tega je sedaj že razkol v narodni stranki. Poslanec Horvath, ki je bil podpredsednik narodne stranke in je poseben privrženec civilnega zakona, je izstopil iz stranke, ko je videl, da večina se ne da pridobiti za civilni zakon. Morda se je pa vlada le prezgodaj veselila in je še daleč od svojega smotra.

Cerkvena politika na Ogerskem. Liberalci se silno hudujejo, da katoliki hočejo pozivljati tiste poslance, ki so dali kako obljubo, da naj obljubo držé. Liberalni listi se zaradi tega grozno jezé in trdijo, da je to kaznjivo pritiskanje na poslance, kakoršno se po ogerskem kazenskem zakoniku kaznuje z ječo. Je-li vlada tudi tega mnenja, ne vemo. Čudili se pa ne bodemo, če se liberalci poslužijo tega sredstva proti katolikom, ker na Mažarskem je marsikaj mogoče.

Osemurni delavnik. V angleški spodnji zbornici je naznanil vojni minister, da se je vojna uprava prepričala, da je v delavnicah in arzenalih vojne uprave mogoče, čas za delo skrajšati na 8 ur na dan in bode to tudi kmalu izvela. Minister notranjih stvari je pa naznanil, da vlada pripravlja zakon, da se skrajša čas za delo v zdravju škodljivih rudnikih. Tako bode torej Anglija storila važen korak k skrajšanju delavskega časa, kar je velicega pomena za zboljšanje socijalnih razmer. Čim bolj se bode skrajšala doba za delo, tem več bode treba delavcev in tem manj ljudi bode brez dela. Sicer je pa položaj angleškega delavca že sedaj mnogo ugodnejši, nego v drugih evropskih državah. Angličani, ki nimajo velike vojne sile, so zgodaj gledali, da se nezadovoljnost mej delavci ne razširi, ker njih vojna sila bi socijalni vstaji ne bila kos. Pričakovati je pa, da za Anglijo prej ali slej tudi druge evropske države začno z skrajšanjem delavskega časa. Nekatere države imajo sicer že nekatere določbe, ali ne zadoščajo sedanjim razmeram in zlasti dopuščajo preveč izjem. Tako se posebno v Avstriji tako pogostem dopuščajo izjeme, da je ves zakon zgubil vso vrednost za delavce. Le preveč se vidi, da imajo veliki kapitalisti le prevelik vpliv v višjih krogih.

Cerkveni letopis.

Duhovne vaje v Ribnici na Pohorju.

„Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!“, klicali smo lahko Ribničani o veselem prazniku rojstva Gospodovega. To pa storimo lahko zato, ker smo se na ta praznik lepo pripravljali v svetih duhovnih vajah. Celih deset dni (od 12. do 22. decembra) imeli smo nepretrgan praznik molitev, pridig in premišljevanj. Še niso v drugič odpeli petelini, že so se v temni noči jele svetiti lučice, katerih število je postajalo čedalje večje, in če si ob 4. uri došel v cerkev, našel si ondi že mnogo ljudstva. Sedaj se oglasi prijetno pritrkavanje „jurnice“ pri dveh cerkvah, kakor da bi praznovali že veselo Velikonoč, vstajenje Gospodovo. To še sedaj sicer ni napočelo, pač pa je došlo k nam vstajenje v srcih naših. V resnici Bog je blagoslovil trudapolno delo oo. lazaristov (Macurja, Kitaka, Pogorelea in Krivca od sv. Jožefa pri Celju). Njih očetovski opomini našli so čtroško pokorna sreča, njih svarjenje našo ubogljivost in njih gorečnost našo ljubezen. Še dalje je segla njihova vnetost za zveličanje duš, poiskala je mnogo takih, ki so se dozdej upirali, nositi jarem Kristusov, se odtegovali službi božji in svetim zakramentom. Z jedno besedo, te duhovne vaje so storile več, nego je bilo pričakovati, znanenja, da je Bog jih obilno blagoslovil. Največja hvala torej preč. gospodu župniku, da so nam jih oskrbeli, zahvala vč. gg. misijonarjem za ljubezen in skrb, ki so jo imeli z nami.

Hvaležni župljani.

Socijalne stvari.

Štrajki.

Na Francoskem je leta 1892 štrajkalo izmed 7 milijonov delavcev 50.000 v 260 slučajih ter je zgubilo s tem jeden milijon dni za delo. 120 štrajkov je bilo čisto brezuspešnih; samo 56 je imelo za 10.000 delavcev nekoliko vspeha. 25.000 delavcev se je pogodilo mirnim potom z delodajalci.

Praktično-socialen tečaj

privedi socialni odsek dunajske „Leonine“ („Leo-Gesellschaft“) od 28. do 31. avgusta t. l. na Dunaju. Pridobilo se je za ta znanstveni tečaj že več izvrstnih govornikov. + 4.

Slovstvo.

Slovenska knjižnica. Vrejuje in izdaja Andr. Gabršček. Tiska in zalaga „Goriška tiskarna“ v Gorici. — Dne 16. in 30. decembra m. l. izšla sta 6. in 7. snopič, ki obsegata na 96 straneh povest: „Stara Romanka“. Poljski spisala E. Orzeszkova; preložil Vek. Benković; članka „Dodatek vredništvu“, „Pri gospé Elizi Orzeszkovi“ in J. Gregorčičevo pesem „Na sveti večer“ v azbuki. Povest nam kaže, „kako škodljiva je slepa ljubezen do otrok in kam privede človeka pijančevanje“. Stara Romanka je namreč „mati, kakoršnih je, žal, veliko preveč; njena slepa ljubezen do jedinega sina Mihalka je poguba za oba“. Mihalek pa, slabo vzgojen, uda se pijančevanju in ga ne opusti več — do žalostnega konca. — Smer povesti je poučljiva ter zanimiva in prevod se čita prav gladko. + 4

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. januarija.

(Deželni predsednik baron Hein) se je včeraj popoldne vrnil z Dunaja v Ljubljano.

(Deželni zbor krajski) ima jutri dne 9. t. m. drugo sejo. Na dnevnem redu so računski sklepi in proračuni normalno-šolskega zaklada učiteljskega-pokojniškega zaklada, gledališkega zaklada, ustanovnih zakladov in deželno-kulturnega zaklada.

(Slovensko gledališče.) Včeraj popoldne je prišla vnovič na od-r stara češka burka „Slovenec in Nemeč“ („Tat v mlinu“). Kaj je dramatično društvo napotilo, uprizoriti le-to že zdavnej zastarelo in po pravici do zadnjih let popolnoma pozabljeno burko, ne vémo, ker „Slovenec in Nemeč“ nima niti najmanjše literarne ali dramatiške vrednosti. Ugajati utegne k večjemu najnižjim slojem občinstva: in na te bi se uprava slovenskega gledališča ne smela ozirati. Igralno osebje rešilo je svojo vlogo prav povoljno, istotako tudi zvečer v „Snegulčici“. Gledališče bilo je dobro obiskano.

(Pogreb č. deželnega poslanca gospoda Jurija Kraigher-ja) vršil se je včeraj ob 9. uri iz Hraš v Hrenovic. Pogreba se je udeležil od deželnega odbora deželnega glavarja namestnik dr. Fr. Papež ter položil na rakev venec v ime deželnega zbora krajskega, kot zastopnik narodne napredne stranke je prišel na pogreb dr. Ivan Tavčar. — Pljučnica, kateri se je pridružila vročinska bolezen, spravila je v zgodnji grob rajnega Kraigherja v 33. letu njegove dōbe, previdnega s sv. zakramenti. — Pokoj njegovi duši!

(Iz Rovt) se nam poroča dne 7. t. m.: Novo leto nam je prineslo okolu čevljev visoko snega, poino visokih zametov po potih in cestah, po vrhu pa še — hripo. V sredo in četrtek je bil tu strašen vihar, mrz in burja, in mi smo imeli v sredo —12° R., v četrtek —13° R., v petek —11½° R., danes pa —11° R. Včeraj in danes mete tod in po Logateca na vse pretege. — Otrok je bilo v terek od 132 do 44, v sredo, četrtek in petek pa jih niti videti ni bilo. Tudi farna cerkev je slabo obiskana, ker so pota zaprta po hišah in vaseh pa bozezen. — V Rovtah je bilo rojenh lani 73, umrlo 53 oseb, poročenih pa 15 parov. Sem pa tu oglašja se tudi pljučnica. — Dne 30. decembra umrl je v Kamniku nadobudni podobarski pomočnik Anton Bogataj iz naših Rovt doma. Kamniška društva so mu zapela tri žalostinke, na grob pa se je položilo 6 krasnih vencev. N. v m. p.

(C. kr. kmetijska družba v Ljubljani) poslala je letos zopet 2 mladeniča v sirarnico v Šmibel pri Boenu na Tirolskem, in sicer jednega iz Rovt, Igo. Hladnika, ki je dovršil kmetijsko šolo na Grmu s prav dobrim uspehom in jednega mladeniča s Črnega vrha nad Idrijo.

(Iz učiteljstva.) Na tretje učiteljsko mesto v Dobropolje prišla je gđna Ivana Arko, dose-danja učiteljica v Semiču.

(Šolska sestra Frančiška Romana, roj. Skuhersky.) Iz Maribora: Zadnji petek, dan pred Svetimi tremi Kralji, zanesli so zopet v Mariboru iz samostana šolskih sester, kjer se na blizu vsako leto smrt oglašajo sestro, ki se je še le pred kratkim z obljubami zavezala. Doma iz Opočna pri Kralje-

vem Gradu na Češkem stanovala je dalje časa pri svojem stricu, Romanu Vitek-u, ki je župnik v Volpersdorfu v Pruski Šleziji. Leta 1891 pripeljal je svojo 21letno sestro Marijo s seboj brat Leopold, ki je po ravno dokončanih bogoslovskih šolah v Mariboru še obiskal svoje drage domače na severu. Z veseljem je bila Marija sprejeta v zavod. Bila je izgled pobožnosti in marljivosti, in zato je bila odločena, da je že čez jeduo leto na Veliki Šmaren s šestimi drugimi zamenjala svoje oblačilo z redovniško obleko sv. Frančiška. Blagemu starčku, stricu župniku, ki je z jeduo sestro in bratom ranjke prišel iz Šlezije k tej slovesnosti, se solze uderó, ko sliši, da dobi ona njegovo ime — za redovno ime Romana — kar je provzročil brat Leopold iz ljubezni in hvaležnosti do blagega strica. — Jedno leto za tem je napravila Romana slovesno obljubo. Sredi zadnjega meseca, grudna, pa je hudo zbolela. Jela je kri pljuvati, kar je največ dobila, ker je pri učenju preveč moči napanjala. Zdravniki niso vedeli pomoči. Brat jo je še dvakrat obiskal. Tretjokrat pa je prišel, da spremi njeno truplo iz cerkve, kjer je pred petimi meseci obljube napravila, na bližnjo počivališče, kjer že 18 drugih sester počiva. Zanesle so jo tja in jo tudi položile v grob novicinj iz zavoda in mnogo č.č. sester in ljudstva se je udeležilo sprevoda.

(General Gurko), gubernator varšavski, je nevarno zbolel. Poljski listi poročajo, da ni nobenega upanja, da bi okreval, tudi „Mosk. Vjedomosti“ in „Grazdanin“ pišeta, da je bolezen neozdravljiva. Steknil jo je na zadnjih velikih vojaških vajah. Leva stran trupla mu je že popolnoma otrpnila; vid, sluh, in govor so mu že tudi odpovedali. „Przegľad“ pravi, da je njegovo ime za Poljake istega pomena, kakor „nesreča“.

(Božična veselica šolske mladeži v Šiški.) V četrtek dne 4. t. m. zvečer ob 5. uri priredila je v drugo blaga gospa in dobrotnica ubogih, Ana Juvančič, soproga tukajšnjega vinskega trgovca, naši mladini presrečen večer. Ob določeni uri odpro se vrata in šolska mladina prikorači v precej prostorno šolsko sobo, kjer je bilo že prižgano lepo božično drevo in okoli katerega je bilo naloženo cele kupe blaga, obutev in raznih jedil. Potem so zapeli in deklamovali šolarji temu večeru primerne pesmi. Potem sledilo je obdarovanje. Tu se je razdelila obutev, obleka, nogovice, zimske rute, razno šolsko blago in slednjič jedila med 200 otrok. Blaga, v vrednosti do tri sto goldinarjev, razdelilo se je ta večer. Človek, videči te darove, moral se je čuditi požrtvovalnosti blagih dobrotnikov. V prvi vrsti gre pa hvala blagorodni gospej nabiralki darov, ki se ni ustrašila slabega vremena, ter pokazala s tem, kolikor zamore pojedini človek, ako ga diči vztrajnost, usmiljenje in železna volja, trpečemu človeštvu pomagati. Z ginjenim srcem zahvalil se je jeden učenc v imenu obdarovane mladine za prelepa darila. Ko je še po lednjč predsednik krajnega šol. sveta g. I. C. Juvančič učencem priporočal ljubezen do Boga, cesarja in domovine, razšla se je veselega srca zbrana množica.

(Iz Fužin (Bela peč), dne 6. januarija 1894: V praznik Sv. treh kraljev bil je pred duhovnim opravilom krščen tukajšnji fužinski uradnik gospod Adolf Spielman, dosečaj židovskega veroizpovedanja. Med sveto mašo prejel je potem sveto obhajilo.

(Iz ormoškega okraja.) Nadležna hripa ali influenza tudi našemu okraju ne prizanaša, zlasti vreme minulega meseca se svojim vlažnim mokrotnim zrakom je bilo tej tihotapki kaj všeč. Pri nekaterih hišah se je letila kar vseh oseb tako, da jeden drugemu skoraj streči ni mogel. Sreča je, da letos ne zapuša ta bet-g zelo hudih nasledkov, v par dneh bolnik zopet okreva, če se je namreč dobro spotil. Bolnikom zbolelim na hripi prav dobro služi zdravilo, koje priporoča sloveči Kneipp v svojem „domaćem zdravniku“, katerega je izdala lani prekoristna družba sv. Mohorja. Toda v vsem se naši bolniki ne ravnaajo po Kneippu — vmiavaja z mrzlo vodo po vsem živetu se bojé, pijó samo vroči čaj iz žajbela in lipovega cvetja, nekoje mešajo zmes tudi bezgovo cvetja. Čaj se potem malo z rumenim cukrom esladi, tu in tam tudi z žganjem pomeša. Ta pijača se naglo popije, bolnik se spravi v toplo posteljo, tu se močno spoti in v par dneh je zopet vse dobro. — Ormoška čitalnica je priredila 31. minulega meseca „Silvestrov večer“ z jako obširnim vspešdom. Izmej pesmij sta najbolj ugajali Hudo-vernikova „Naša zvezda“ in pa Viharjeva „B-jua pjesma“. Občno pozornost sta vzbudili tudi šaloigri

„Eno uro doktor“ in pa „Srečno novo leto“. — Po končanem oficijelnem delu bila je prosta zabava s tombolo. Čisti dohodek tombole je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. — Smrt v bližnjem Ljutomeru službujočega učitelja Josipa Freuensfelda, ki je bil znan po vsem slovenskem svetu kot nadarjen pesnik in mladinski pisatelj ter uzoren rodoljub, prešinja tudi narodne kroge našega okraja z britko žalostjo. Saj si je stekel blagi pokojnik tudi za naš okraj obilo zaslug v prizadevanju za našo narodno stvar. V našem okraju — pri Svetinjah blizo Ormoža — je bil nastopil pokojnik prvo svojo službo l. 1880, in v Ormož je dohajal redno vsako leto na počitnice k svojemu staremu očetu. Da tudi pri takih prilikah pokojni Freuensfeld v narodnem delovanju ni miroval, razume se samo ob sebi. Kakor slišimo, delajo se priprave, da se truplo Freuensfeldovo prepelje v Ljutomer in tam pokoplje.

—z—

(Božičnica) č.č. šolskih sester v Repnjah vršila se je, kakor se nam poroča, prav zanimivo ter se odlikovala letos vzlasti po obilnih darovih, ki so se razdelili med ubožnejše deklice. Marsikateri bode v hudi burjavi zimi prav prišlo, kar jej je padlo z božičnega drevesca. Tako se tudi od te strani pozná blagoslov te šole. Nad č.č. sestrami se spolnuje stara beseda (sv. Avguština): „Zmiraj ima kaj dati, kdor ima srce polno ljubezni!“

(Zmrznila) je v Gorici pod Kapelo neka žena v lastnem stanovanju. Spala je pod streho, kjer je gospodovala huda burja. Vsled silnega mraza je reva zmrznila in umrla.

(Sreča v nesreči.) Padel je neki kmet z voza na cesti z Mirna proti Gorici in se na glavi hudo ranil. Da bi ne bili mimo prišli ljudje in ga odnesli v gorko stanico, bi bil brez dvoma zmrznil.

(Umrli) je za vnetjem pljuč g. Franc Schaffenhauer, vpokojeni ravnatelj goriške gimnazije. Bil je mož, katoličan, od vseh čislán in spoštovan. Mir njegovi duši!

(Iz Senožeč.) Novoletna voščila se nič prav ne uresničujejo. Voščilci so navadno voščili veselje in zdravje, pa dolgo življenje. Veseli nismo prav nič, ker burja močno piše in je koj drugi dan v novem letu nanesla nekaj snega. Tudi zdravja pogrešamo. Hripa močno gospodari. In kjer zdravja ni, je pač zastoj voščiti dolgo življenje. Najbolje je zadel cni gospod, ki je nekoč dejal: „Kakor bo Bog dal!“ To voščilo se gotovo uresniči.

(Iz Opatije.) Dne 20. decembra l. l. je praznovala v Voloskem vel. vojvodinja - vdova toskanska svojo 80letnico. Ker je ta gospa velika dobrotnica tega kraja, bil je trg na predvečer slovesno razsvetljen. Ob tej priliki je visoka gospa vološko cerkev bogato obdarovala. — Dne 30. decembra bila je tu huda burja in morje jake nemirno. Ob bregovih se je razbilo več ladjc. — Poleg cesaričinje-vdove Štefanije, ki stanuje v „Villa Angiolina“, biva sedaj tu tudi pravosodni minister Schönborn s soprogo.

(Koliko se jih je rodilo, umrlo in poročilo v Gorici leta 1893?) Rojenih 540, mrtvih 590, poročenih 144 parov. V stolnici: rojenih 194 (moških 105, žensk 89), mrtvih 293 (moških 89, žensk 204), poročenih 55. V župniji sv. Ignacija: rojenih 146 (moških 74, žensk 72), mrtvih 139 (moških 74, žensk 65), poročenih 43. V župniji sv. Vida: rojenih 129 (moških 69, žensk 60), mrtvih 95 (moških 54, žensk 41), poročenih 33. V kuraciji sv. Roka: rojenih 71 (moških 35, žensk 36), mrtvih 63 (moških 36, žensk 27), poročenih 13. Potemtakem jih je lani umrlo 50 več, kakor se jih je rodilo. Večino provzročili sti obe bolnišnici.

(Koledar.) Ponedeljek 8. jan.: Severin, opat; torek 9. jan.: Julijan in Bazilisa, m. m.; sredo 10. jan.: Pavel, puščavnik; četrtek 11. jan.: Higin., p. muč.; petek 12. jun.: Ernest, spoznovalec; soboto 13. jan.: Osmina sv. 3 Kraljev; Veronika, devica. — Lunin spremin: Mlaj 7. jan. ob 4. uri 5 min. zjutraj. Solnce izide dne 10. jan. ob 7. uri 44 min.; zaide ob 4. uri 29 min. Dan zraste v tekočem mesecu za 58 minut.

(Semnji po Slovenskem od 7. do 13. januarija.) Na Kranjskem: ponedeljek po sv. 3 Kraljih v Trnovem na Notranjskem, v Žerovnici in na Vidmu poleg Krke; torek po sv. 3 Kraljih v Metliki; dne 10. jan. v Zalogu. Na Štajerskem: ponedeljek po sv. 3 Kraljih pri Novi Cerkvi v celjskem okraju in v Šmarju; 11. jan. v Planini, okraj Kozje. Na Koroškem: ponedeljek po sv. 3 Kraljih v Beljaku in v Pliberku. Na Primorskem: 11. jan. v Gorici.

Društva.

(Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) priredi torek, 9. t. m., ob 8. uri zvečer v prostorih ljubljanske čitalnice društven shod, na katerem se bode čitala razprava člana g. dr. Bežek-a. K prav obilni udeležbi vabi vse gg. člane in prijatelje društva odbor.

(„Slovensko društvo“.) Dne 30. grudnia prošlega leta je imelo tako imenovano „slovensko društvo“ v ljubljanski čitalnici svoj občni zbor. Da se pečamo letos s tem nam protivnim društvom, zato imamo svoje vzroke. Mej te pa ne štejemo n. pr. izjave g. tajnika Trillerja, ki je v svojem poročilu dejal, da se je „sl. društvo skrbno izogibalo vsakega koraka, ki bi se bil utegnil tolmačiti kot provokacija nam neprijazne domače stranke — ljubezen je vračalo društvu svojim nasprotnikom za sovraštvo“. Te besede se zde pač vsacemu sedemletnemu otroku prepredrno najvne. — Tudi tega ne maramo povdarjati, da je tajnik v celem poročilu skoraj samo tarna, kako velika „skoro že prislovična politična neodločnost“ vlada mej narodno-napredno stranko in kako je v prošlem letu „zaspala društvena agilnost in se razrahljala društvena agitacija“ i. t. d. Mi se ne menimo za to; kakšna je politična odločnost liberalna, je še preveč znano in mi ne moremo biti krivi, če poleg odločnosti manjka tudi agilnosti in organizacije. Pač pa moramo navesti iz tajnikovega poročila podatke o „Rodoljubu“. Uvodne besede o tem listu so sicer zelo otožne. G. tajnik je namreč zabeležil „lep moralen uspeh“ pri „Rodoljubu“, a zraven pristavil: „Dejal sem „moralen uspeh“, kajti iz poročila g. blagajnika razvideli boste, č. g. društveniki, da materijalen uspeh žalibog tudi tu ni povsem dohajal moralnega“. „Rodoljuba“ se je tiskalo menda 3500. iztisov; 600 se jih je razdelilo mej društvonike. „Sl. Narod“ kot priloga — blizu 1100. naročnikom blizu — 1800. — Blagajnik pa je povedal mej drugim to-le: „Dohodkov je imelo društvo v minulem letu 2513 gld. 15 kr., stroškov pa 2212 gld. 93 kr., torej 300 gld. 22 kr. dobička. — Dohodki po večjem še niso iztirjani“. — Ta sklepni stavek je jako zanimiv in veliko pomenja. „Rodoljub“ se razširja z veliko gmotno zgubo njegovih izdajateljev in sicer ponajveč — zastoni. To se jasno razvidi iz konečnega stavka, kakor tudi iz prej navedenih besedij tajnikovih. — To pomnimo: agitacija za „Rodoljuba“ je silna in — požrtvovalna! Treba je uprav tako požrtvovalnosti pri obrambi dobre stvari! — Pri volitvi je bil za predsednika sl. društvu izvoljen dr. Ivan Tavčar, katerega je priporočal bivši „konservativce“ dr. Andrej Ferjančič. Ta znameniti mož se je tudi na koncu zborovanja zahvalil g. notarju Gogoli za njegovo dosedajno delovanje in tako je prišlo njegovo lepo zveneče vipavsko ime dvakrat v zapisnik občnega zbora in od ondot v „Slov. Narod“. Zgodilo se mu je tedaj po volji, da je dr. Andrej Ferjančič, t. č. ves pri „narodno napredni“ stranki. (Narodna čitalnica v Metliki) priredi v prostorih Hranilovičeve gostilne 14. januarja plesni venček, 4. februarija Vodnikovo svečanost. — Začetek ob 8. uri zvečer. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrami.

Dunaj, 8. januarija. Finančni minister Plener in Wekerle sta se sporazumela, da se v letih 1894 in 1895 po 100 milijonov državnih bankovcev vzame iz prometa s tem, da se toliko zlata odda banki in bankovci zamenjajo s kronami.

Trst, 7. januarija. Od včeraj gre močno sneg in burja vleče dalje. Po vsem Krasu je silna burja. V Istri je povsod sneg, vlaki zaostajajo.

Rim, 8. januarija. Ursa in njegovega zakristana so zopet zaprli. Zaprli so tudi,

kakor poročila „Messaziero“ nekega infanterijskega seržanta, ker je kompromitovan v zadevi Giuffridovi. (Giuffride je italijanski poslanec in vodja zveze socialističnih družb na Siciliji. Zaprli so ga bili, ker so ga našli, ko je ravno pripravljaj neki puntarski oklic na narod. Op. ured.)

Rim, 9. januarija. Zvečer je skušala množica delavcev, kličoč: „Živel socializem!“ vdreti v notranje mesto. Policija je razgnala demonstrante. — Duhovnika Ursa in tovariše so zopet izpustili.

Palermo, 8. januarija. Torpedno brodovje skrbno straži podmorski telegraf mej Neapoljem in Palermom.

Pariz, 8. januarija. Pri volitvah v senat je voljenih 78 republikancev, 9 radikalcev in 5 konservativcev. Časopisi jednoglasno naglašajo zmago republike.

Bernburg, 7. januarija. Včeraj zjutraj je v tukajšnjem gradu začelo goret. Ognja dolgo ni bilo moč pogasiti. V gradu so bili nastanjeni razni uradi. Okrožni ravnatelj Hagemann in njegov kočijaž sta zgorela. Zgorelo je tudi več aktov in denarja.

London, 7. januarija. Vlada misli dati v kratkem zgraditi štiri vojne ladije prvega razreda, štiri nove topnjače, dve veliki oklopnici in 32 torpedovk.

Premovana lekarna Piccolijeva v Ljubljani razpošilja proti povzetju **želodčno tinkturo** in sicer v skatljicah po 12 steklenic (1 gld. 36 kr.) in poštini zavojih po 55 steklenic (5 gld. 26 kr.) itd. Poštino plača, kdor naroči. 584 6 10-3

Carine prosto uvažanje surovin v Bolgarijo. Neki poslanec je predlagal, da se dovoli carine prosto uvažanje nekaterih surovin v Bolgarijo, da se povzdigne industrija v deželi. Jednako ugodnost dovoli se strojem, instrumentom in njih delom, če se rabijo za industrijske in kmetijske namene. Od surovin je posebno omeniti kožo, vse surovine za strojarje, ovčje volno, ribje olje, barve in kože. Strojarja in tesilska obrt sta v Bolgariji prav razviti. Izdelki se prodajajo v Turčijo. Ta izvoz se pomnoži, ako se vsprejme omenjeni predlog.

Umrli so:

V bolnišnici:

3. januarija. Reza Briški, črevljarjeva žena, 43 let, jetika.

Tuji.

6. januarija.

Pri **Maliču**: Fischer, Berger, Singer, z Dunaja
Pri **Slonu**: Tedeschi iz Trsta. — Königsberger, Holzer, Fischhof z Dunaja. — Peter Reiner iz Baden-a. — Slatnar Maria iz Gradca. — Ivan Laa z Zidanega Mosta. — dr. Al. Kraut iz Kamnika. — Defak iz Pulja.

Stanarinske knjižice
za stranke
z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov v kup 1 gld. v
Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Vizitnice
priporoča
Katol. Tiskarna.

Odlikovan s srebrno kolajno v Gorici 1891.

Podpisani priporoča velečastiti duhovščini, cerkvenim oskrbništvom ter slavnemu občinstvu

pristne garantirane čebelno-voščene

SVEČE.

Voščene zvitke, sveče nižjih vrst za stransko razsvetljava v cerkvah in za pogrebe. Kadilo lakrima, stenj in stekla za večno luč.

Za pristnost sveč, katere nosijo protokolirano tvorniško znamko, jamčim s 100 gld. = 200 kron.

Nadejaje se obilnih naročil zagotavljam točno postrežbo po mogoče nizki ceni.

Z odličnim spoštovanjem
J. KOPAČ, svečar
Solkanska cesta 9 v Gorici.

Odlikovan s srebrno kolajno v Gorici 1891.

Dunajska borza.

Dne 8. januarija.		Dne 5. januarija.		4% srečke dunajske parobrodne družbe	
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 55 kr.	Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 70 kr.	Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	19 . . . . .
Srebrna renta 5%, 16% davka	88	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . 50 . . . . .
Zlata renta 4%, davka prosta	118 . 90	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 . 25	Salmove srečke, 40 gld.	71 . . . . .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 . 85	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	Waldsteinove srečke, 20 gld.	43 . . . . .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1007	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 . 75	Ljubljanske srečke	23 . 25 . . . . .
Kreditne akcije, 160 gld.	356 . 25	Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 . 50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 . 50 . . . . .
London, 10 funtov strl.	124 . 15	4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60	Akcije Ferdinandove v. želez. 1000 gl. st. v. 2920	109 . 25 . . . . .
Napoleonor (20 fr.)	9 . 86 1/2	Kreditne srečke, 100 gld.	193 . 50	Papirnih rubeljev 100	132 . . . . .
Cesarski cekini	5 . 86	St. Genois srečke, 40 gld.	69 . 75		
Nemških mark 100	60 . 87 1/2				

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.